

Протокол 16

относно мерките за социално осигуряване, приложими през преходните периоди за установяването на свободно движение на хора (Швейцария и Лихтенщайн)

Член 1

За нуждите на прилагането на настоящия протокол и на регламента (ЕИО) №1408/71 от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване за заети лица, самостоятелно заети лица и членовете на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ № L 149 от 05. 07. 1971 г., стр. 416), изразът “сезонен работник” означава, когато става въпрос за Швейцария и Лихтенщайн, всеки работник, гражданин на една държава-членка на ЕО или на друга държава на ЕАСТ, който има сезонно разрешително по смисъла съответно на националното швейцарско и лихтенщайнско законодателство, за период, не по-дълъг от девет месеца.

Член 2

През времето на валидност на разрешителното, сезонният работник има право на обезщетение за безработица по силата на законодателството на Швейцария и на Лихтенщайн, при същите условия като гражданите на Швейцария и на Лихтенщайн, по силата на разпоредбите на регламента (ЕИО) №1408/71.

Член 3

Една част от вноските за осигуряване срещу безработица, внасяни от сезонните работници, се възстановява съответно от Швейцария и от Лихтенщайн на държавите по пребиваване на тези работници, при спазване на следните правила :

а) за всяка държава, общият размер на вноските се определя в зависимост от броя на сезонните работници, които са граждани на тази държава и които се намират съответно в Швейцария и в Лихтенщайн в края на месец август, както и в зависимост от средната продължителност на сезона, от заплатите и от размера на осигурителните вноски за безработица съответно за Швейцария и за Лихтенщайн (части за работодателя и за работника) ;

б) размерът, възстановяван на всяка държава, се равнява на 50% от общия размер на вноските, изчислен в съответствие с буква “а” ;

в) условие за възстановяването е през периода, за който се прави изчислението, общият брой на сезонните работници, пребиваващи в съответната държава, да бъде по-голям от 500, за Швейцария и от 50, за Лихтенщайн.

Член 4

Разпоредбите относно възстановяването на осигурителните вноски за безработица, включени в конвенциите за осигуряването срещу безработица, сключени между Швейцария и съответно Франция (Конвенция от 14 декември 1978 г.), Италия (Конвенция от 12 декември 1978 г.), Федерална република Германия (Конвенция от 17 ноември 1982 г.), Австрия (Конвенция от 14 декември 1978 г.) и княжеството Лихтенщайн (Конвенция от 15 януари 1979 г.) продължават да се прилагат през преходните периоди.

Член 5

Действието на настоящия протокол се ограничава за времето на преходните периоди така, както са определени в протокол 15.